

Little Steven van Zandt

Kuole, ahne sika! Kuole! Kuole!

Kun viimeksi virittydyimme näille aaltopituuksille (sanaleikki sal-littakoon), aina järkkymättömät levy-yhtiömme olivat tyystin luopuneet aikeistaan tuottaa hienoja levyjä, joita ihmiset ehkä saattaisivat ostaa. Sen sijaan ne olivat päättäneet rahastaa radioasemia, joilla oli röyhkeyttä soitattaa ääniaalloilla ehdoin tahdoin musiikkia niin, että jopa levyjä ostamaton rahvas voisi sitä kuunnella.

Nyt sitten on koittanut oikeuksia valvovien yhdistysten vuoro jahdata niitä varastelevia lurjuksia, jotka pyörittävät yökerhoja, kahviloita, ravintoloita ja kampaamoita.

Älkääkään hetkeksikään kuvitelko, että te luihut räkänokat hammaslääkärit olette sen paremmin kuivilla. Ei ilokaasu riitä päästämään teitä pinteestä.

Australialaisten yökerhojen lisenssimaksu levyjen soittamisesta hyppäsi juuri 7 aussisentistä asiakkaalta 1,05 dollariin – ja jos tanssilattia on tarjolla, 20 sentistä 1,07 dollariin henkilöltä.

Jos kuvittelet, että tämä antaa pontta elävälle musiikille, mietipä ystäväni tarkemmin. Esitettävää musiikkia valvovat järjestöt ovat nyt ottaneet vainun kahviloista, joissa folk-duot soittavat muutamalle kymmenelle ihmiselle.

Kanadassa säveltäjien, kirjailijoiden ja musiikin julkaisijoiden yhdistys jahtaa partureita, kampaamoita ja – kyllä vain – hammaslääkäreitä, jotka soittavat mitä vain musiikkia asiakkailleen.¹

Joko riittää? Vai ei?

Ok, no yksi vielä, sen jälkeen voimme taas vajota välinpitämättömyyteen.

Floridalainen ravintola sai yhteydenoton yritykseltä, joka esitti, että ravintolan pitää sakkorangaistuksen uhalla maksaa lisenssi musiikin esittämisestä.

”Mutta eihän meillä soi musiikki,” juonikas roisto vastasi.

”Näytätte telkkarista maanantaiset futismatsit, eikö niin?” hyvä suojelijamme ja pelastajamme kysyi.

”Jep. Mitä sitten?”

”Me omistamme oikeudet Hank Williams Jr:n kappaleeseen 'Are you ready for some football', ja se kuuluu lähetyksessä.”

Pitkä hiljaisuus. Arvatenkin piilokameran vilkuilua.

”Jaahas, tehdäänpäs niin,” New Jersey’stä lähtöisin oleva ravintolanpitäjä tokaisee, ”että ensi maanantaina, kun Hankin vuoro tulee, minä käännän telkkarista äänen pois.”

Klik.

Nähdään radiossa.

Suomentaneet Tuukka Tomperi & Tere Vadén

(alun perin How the Record Companies Are Killing Rock Music. Die, Greedy Swine! Die! Die!, *CounterPunch*, 3. elokuuta 2007, www.counterpunch.org)

(*Little Steven van Zandt soittaa kitaraa E Street Band’issa, näytteli Silvio Dantea Sopranos-sarjassa ja isännöi syndi-koitua radioshow’ta Underground Garage. Hänet löytää verkosta sivulta www.littlesteven.com*)

Viite

1. Suom. huom.: Esittävien taiteilijoiden Gramex-korvaushinnat Suomessa määrittävät asiakaspaikkojen ja tanssipäivien lukumäärän mukaan. Esimerkiksi jos asiakaspaikkoja on 51–100 ja tanssipäiviä neljännesvuodessa 31–60, kuukausikorvaus on 24,09 euroa. Hammaslääkärille maksut ovat 103,94 euroa vuodessa (tilojen koko 31–100 neliometriä) jonka jälkeen lisätään 23,11 euroa vuodessa jokaiselta alkavalta 100 neliometriltä; parturille 103,94 euroa vuodessa samasta tilasta. Taustamusiikin esittämiseen tarvittava Teoston lupa puolestaan maksaa 32,90 euroa kuukaudessa (50–75 asiakaspaikkaa).